

OCTAVIAN FLOCA
(1904–1983)

În ziua de 3 august 1983 s-a stins din viață dr. docent Octavian Floca, ilustru om de știință din țara noastră. S-a născut la 23 martie 1904, la Zlagna, județul Sibiu, ținut care a dat României o pleiadă de istorici și oameni politici remarcabili. Studiile liceale le-a urmat la Dumbrăveni, iar pe cele universitare la Cluj, avînd ca dascăli pe renumiții profesori universitari D.M. Teodorescu, E. Panaitescu, I. Lupaș și alții, unde dobindește solide cunoștințe în domeniul istoriei. Încă din anii studenției participă la cercetările arheologice de la Bretcu, Tibiscum, Costești și Ulpia Traiana Sarmizegetusa, dovedind calități de bun arheolog. După terminarea facultății în anul 1927 este cuprins în rîndul personalului

științific al Institutului de studii clasice și al muzeului universității clujene, dedicându-și întreaga putere de muncă, nobilei misiuni de cercetare a trecutului istoric al poporului român. În anii 1930—1931, după obținerea unei burse de stat, Octavian Floca își desfășoară studiile la Roma, avînd colegi pe M. Berza, D.M. Pippidi, V. Vătășeanu și alții. Întors în țară își continuă activitatea în cadrul Institutului de Studii clasice, din Cluj, pînă în anul 1934, cînd, atras de numeroasele vestigii daco-romane din ținutul hunedorean, se stabilește la Deva, devenind pentru aproape trei decenii director al Muzeului județean, contribuind din plin la creșterea prestigiului acestei instituții. Prin cercetările arheologice întreprinse singur sau în colaborare cu Institutul de Studii clasice din Cluj, la Zlatna-Corabia, Cașolț, Hobița, Micia și Ulpia Traiana Sarmizegetusa, a contribuit la îmbogățirea colecției arheologice a muzeului, aducînd în același timp noi și valoroase contribuții științifice la perioada daco-romană. În anul 1940, obține titlul de doctor în litere și filozofie, cu teza „Sistemele de înmormîntare în Dacia superioară romană”. Desfășoară o activitate științifică neobosită materializată prin publicarea a numeroase studii. Amintim printre acestea „Colecția de monede a Institutului de Studii clasice a Universității din Cluj”, „Șantierul arheologic Grădiștea-Muncelului”, „Statuile primitive antropomorfe de la Baia de Criș”, „Amfiteatrul militar de la Micia” etc. De asemenea, publică în anul 1936, Ghidul județului Hunedoara asupra căruia savantul Nicolae Iorga făcea în „Revista istorică”, următoarea remarcă: „Cartea, admirabil prezentată, e un tezaur de informație”. În anul următor pune bazele anuarului muzeului „Sargetia”, cu scopul de a valorifica rezultatele cercetării arheologice și a populariza valorosul patrimoniu hunedorean. Participă, între anii 1949—1955, ca responsabil adjunct și colaborator apropiat al lui C. Daicoviciu, la cercetările arheologice din Munții Orăștiei, sau independent efectuează săpături la cetatea dacică de la Bănița, la vestigiile romane de la Micia sau în necropola de la Cinciș. Alături de C. Daicoviciu primește în 1951, premiul de stat pentru cercetările arheologice întreprinse la Piatra Roșie. Vasta sa activitate științifică a fost cunoscută mult dincolo de hotarele țării noastre.

Istoric erudit și pasionat numismat, Octavian Floca și-a adus valoroasa contribuție la cunoașterea unor probleme esențiale ale istoriei patriei, fapt ce îi conferă un loc de seamă în istoriografia românească. Cei care l-au cunoscut, generațiile mai tinere care slujesc azi muzeografia hunedoreană, îi vor păstra o veșnică amintire.

IOACHIM LAZĂR